

je, da se ta razčlenitev, kakor avtor sam poudarja (na str. 194), neverjetno ujema z našo pokrajinsko-geografsko regionalizacijo. Zato nam je še tem bolj dobrodošla in je le želeli, da bi avtor imel možnost objaviti to svojo študijo še v večjem obsegu in s podrobnejšimi navedbami, saj je v publikaciji, kjer je izšla, širšemu krogu tudi težje dostopna. Že taka, kot je, pa nam bo izvrstno služila, tem bolj, ker se dotika tudi antropogenih preoblikovanj prvotnega rastišja (vpliv gozdarjenja, planinske paše itd.). Študija razen tega dobro podpira vlogo Slovenije kot prehodnega in stičnega področja tudi v vegetaciji: ker je Slovenija ostala v glavnem izven pleistocenske poledenitve, so vanjo v postglacialnem času lahko tem uspešnejše spet vdrlili ilirsko-balkanski rastlinski elementi, ki so med tem našli zavetje izven poledenelih Alp; zlasti značilen je bil zmagoviti pohod bukke.

Svetozar Ilešič, Die wirtschaftsgeographische Struktur Sloweniens in regionaler Sicht. Mitteilungen der Österreichischen Geographischen Gesellschaft, Band 112, Heft 1, 1970, str. 56-77, s 4 kartami v prilogi (nemški, francoski in angleški povzetek).

V študiji je avtor priredil za zunanje bralce svojo shemo pokrajinske in socioekonomske regionalizacije SR Slovenije ter svoj pregled družbeno-ekonomskih razlik v regionalni strukturi, predvsem razlik med osrednjim slovenskim razvojnim ogrodjem in bolj obrobniimi, zaostalinimi pokrajinami, s posebnim opozorilom na nekatere s tem zvezane razvojne probleme, ki vključujejo tudi določene posebnosti glede na to, da gre za življenjsko področje malega naroda.

VI. Klemenčič, The migration of population and the industrialization of Slovenia. Studies in Geography in Hungary, 7: Recent Population movements in the East European Countries. Budapest 1970, str. 21-27.

Gre za referat, ki ga je imel avtor svoj čas na simpoziju o prebivalstveni geografiji vzhodnoevropskih dežel v Budimpešti. V njem podaja zgoščen pregled selitev v Sloveniji od tistih, ki so se začele že v 19. stoletju pa do današnje dnevne migracije delovne sile in do zaposlovanja naših delavcev v tujini. Gre torej za rezultate proučevanj, ki jih je avtor podrobno objavil že doma ali pa so na poti objave.

Milan Natek, Priseljevanje ljudi na celjsko področje. Celjski zbornik 1968, str. 5-29.

V razpravi je na osnovi podatkov iz leta 1961 obdelano priseljevanje v posamezne občine celjskega področja (Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Velenje in Zalec), diferencirano predvsem po treh tipih naselij: mestnih, kmečkih in mešanih. Najvažnejši ugotovitvi sta v tem, da skoraj v vseh občinah (razen Celja) prevladujejo doseljenci iz domače občine, da gre sploh za doseljevanje v regionalnem okvirju in da imajo pri tem močno posredovalno vlogo ravno tako imenovana »mešana« naselja.

Milorad Vasović, Gozd Martuljak i Kranjska Gora kao središta turizma u Julijskim Alpama. Zbornik radova Geografskog instituta PMF, Beograd, sv. XV, 1968, str. 115-126.

Milorad Vasović, Bohinj i Triglav u svetlu turizma. Zbornik radova Geografskog instituta PMF, Beograd, sv. XVI, 1969, str. 101-116.

Kljub močni popularnosti geografije turizma v Sloveniji nam še močno manjkajo podrobne konkretne geografske obravnave turizma v posameznih naših turističnih krajih in območjih. Eno od takih vrzeli je izpolnil prof. Vasović s svojima študijama o Kranjski gori z Gozd-Martuljkom ter o Bohinju s Triglavom. Avtor se je, kakor vidimo, tudi na mestu samem in ne le po statističnih virih poglobil v geografsko problematiko obravnavanih turističnih središč. Pri tem se je podrobno seznanil tudi z njihovim historiatom (presenetljivo dobro posebno na primeru Bohinja oz. Bohinjske Bistrice) in z aktualnimi problemi nadaljnjega razvoja. S te strani so upoštevanja vredna njegovega opozorila na nevarnost enostranske usmeritve kranjskogorskega turizma preveč v zimsko sezono, za katero klimatske razmere (trajanje snežne odeje, zimski vetrovi), pa tudi terenske razmere brez velikih investicij v gorsko zaledje niso najugodnejši in na umestnost večjega pospeševanja tranzitnega in izletniškega turizma. Podobno opozarja pri Bohinju na potrebo, da se tam zimski turizem čim bolj omasovi z gradnjo žičnic na visokogorske terene z dolgotrajno snežno odejo, celotni turizem pa morda spet okrepi z dotokom tradicionalnih bohinjskih gostov iz Trsta in Gorice.

Günter Glauert, Siedlung und Wirtschaft im oberen Sanntal seit dem 15. Jahrhundert. Ein Bergbauerngebiet Sloweniens am Alpenostrand. Mitteilungen der Österreichischen Geographischen Gesellschaft, Band 110, Heft II/III, 1968, str. 202.

Znani predvojni proučevalec naselitvene in naselbinske geografije naših alpskih krajev podaja v tej študiji izrpen pregled razvoja savinjskega področja samotnih gorskih kmetij s posebnim poudarkom na stanju v dobi gornjegrajskih urbarjev (1426 in 1601) in franciscejskega katastra.